

1903 eksproprierede Formuen fra en Mand til en anden, er det rigtigt; men det var jo i meget ringe Grad, og saaledes kommer man tilbage til det Resultat, jeg kom til før: man kan ikke finde en Beskatning, som eruomstødelig rigtig i enhver Henseende, men man skal saa sørge for, at der i den Beskatning, man vælger, bliver saa lidt Uretfærdighed som muligt. Og jeg vil stadig fastholde, at det gør man lettere, naar man bygger paa et kendt System, end naar man gaar over til et fuldstændig nyt og uprøvet.

Endelig udtalte den højtærede Minister, at Forskydningen var sket fra de større til de mindre Ejendomme. Tilsyneladende ser det maaske saadan ud, men hvis man undersøger Forholdet, er jeg slet ikke sikker paa, at de større Ejendomme ikke havde faaet lige saa stærkt stigende Ejendomsskatter som de mindre, for Ejendomsskatterne er steget i ganske overordentlig høj Grad.

En Ting endnu vil jeg have Lov til at sige om det foreliggende Lovforslag, og det er, at jeg tror, der ligger en Udvikling deri, som ikke naar det, det ærede Medlem Hr. Pinholt mente, nemlig lige Skat paa lige Jord, men som stiller direkte imod en progressiv Beskatning. Og jeg er overbevist om, at fastholder man Grundskatsteoriene, skal man ogsaa nok senere naa til den progressive Beskatning.

Indenrigsministeren (Hauge): Vi naaede altsaa til det Resultat ved Udveksling af Bemærkninger, at det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen indrømmer, at det, der fandt Sted i 1903, var, at der blev givet en Lov, hvorefter man kunde ekspropriere hos den ene Privatmand til Fordel for den anden, og, som jeg siger, var det i det store og hele saaledes, at man eksproprierede hos de mindre Landejendomsbesiddere til Fordel for de større. Nu siger det ærede Medlem, at det var kun i ringe Grad. Nej, det var i ganske overordentlig høj Grad. Hvis det ærede Medlem vil tage Statistikken for, hvad der er sket i de Aar, vil han meget hurtigt opdage, at det er i ganske overordentlig høj Grad, der har fundet saadanne Ekspropriationer Sted; og det, vi nu vil gøre ved de Lovforslag, her foreligger til Behandling, er i nogen Maade at raade Bod derpaa, at skabe for Fremtiden en retfærdigere Beskatning af fast Ejendom i Kommunerne end den, man har nu. Det ærede Medlem skulde stille sig paa det Standpunkt ud fra de Teorier, han i det hele taget har forfægtet, at være med til at arbejde for en saadan rimeligere og rigtigere Beskat-

ning i Stedet for at stille sig paa det passive Standpunkt kun at kritisere de Forslag, der er forelagt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

A. C. D. Petersen: Den højtærede Minister drog den Konklusion af den foregaaende Diskussion, at jeg anerkender, at der i sin Tid skete en Formuekonfiskation, og det er rigtigt, men jeg fastholder stadig, at den var lav. En Promille som 1,1, som den daværende Ejendomsskyld til Staten var, kan aldrig blive nogen stor Formuekonfiskation. At det i Kommunerne har udviklet sig i noget anden Retning, er rigtigt, men ellers vilde de paagældende være kommet til at bære de samme Byrder under andre Forhold. Jeg vil konkludere Stillingen derhen, at den Omstændighed, at der i 1903 skete Konfiskation af Formuer fra een Mand til en anden, ikke kan berettigede til, at man, 22 Aar efter, foretager en lignende Formuekonfiskation hos de nuværende Ejendomsbesiddere, som i de 90 pCt. af Tilfældene er andre Mennesker end dem, der i sin Tid fik en saadan Gevinst.

Indenrigsministeren (Hauge): Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen tager fejl. Der er ikke blot Tale om, hvad der er sket, men ogsaa om, hvad der skal ske; det ene af de to Lovforslag, som vi her har til Behandling, og som det ærede Medlem er gaaet imod, gaar nemlig ud paa at standse en Fortsættelse af denne Konfiskation. Det ærede Medlem vil altsaa have, at denne Konfiskation skal finde Sted lige til det yderste. Han vil ikke være med til at afværge, at der fortsat skal finde en saadan Konfiskation Sted; thi det er saa givet som noget, at dersom det nye Lovforslag om at standse Hartkornsskattens Overgang til Ejendomsskyld ikke vedtages, vil der paa ny finde en Konfiskation Sted, ganske ligesom der, som det ærede Medlem nu indrømmer, tidligere har fundet en saadan Sted. Det vil finde Sted igen, den sidste Femtedel vil gaa over, vil blive eksproprieret. Og nu er det, jeg siger til det ærede Medlem: Hvorledes han kan staa sammen med sine Partifæller og tale, som om det værste vilde ske for Landet, dersom der finder en Ekspropriation Sted til Fordel for det offentlige, naar man samtidig erkender at have været med til at indføre Ekspropriationsbestemmelser, hvorefter man kan ekspropriere hos den ene Mand til Fordel for den anden,